

HET INTERNATIONALE KARAKTER VAN DE OCTOBERREVOLUTIE.

Bij het tienjarig bestaan van de Octoberrevolutie.

De Octoberrevolutie is niet alleen een revolutie "binnen nationale perken". Zij is in de eerste plaats een internationale revolutie, een revolutie op wereldschaal, want zij betekent een radicale wending van de wereldgeschiedenis der mensheid, een wending van de oude, kapitalistische, naar de nieuwe, socialistische wereld.

In het verleden eindigden de revoluties gewoonlijk met de vervanging aan het heersersroer van de ene groep van uitbuiters door de andere. De uitbuiters wisselden, de uitbuiting bleef. Zó was het tijdens de bevrijdingsbewegingen van de slaven. Zó was het in de periode van de opstanden der lijfeigenen. Zó was het in de periode van de bekende "grote" revoluties in Engeland, Frankrijk en Duitsland. Ik spreek niet over de Commune van Parijs, die de eerste, roemrijke, heldhaftige, maar desniettemin vergeefse poging van het proletariaat is geweest om de geschiedenis tegen het kapitalisme te keren.

De Octoberrevolutie onderscheidt zich principieel van deze revoluties. Zij stelt zich niet de vervanging van de ene vorm van uitbuiting door de andere, van de ene groep van uitbuiters door de andere ten doel, maar de vernietiging van iedere uitbuiting van de ene mens door de andere, de vernietiging van alle mogelijke uitbuitersgroepen, de instelling van de dictatuur van het proletariaat, de instelling van de macht van de meest revolutionaire van alle tot nu toe onderdrukte klassen, de organisatie van de nieuwe, klassenloze socialistische maatschappij.

Juist daarom betekent de overwinning van de Octoberrevolutie een radicale wending in de geschiedenis van de mensheid, in de historische lotgevallen van het wereldkapitalisme, in de bevrijdingsbeweging van het wereldproletariaat, in de methodes van strijd en de vormen van organisatie, in de levensvormen en tradities, in de cultuur en de ideologie van de uitgebuite massa's van de gehele wereld.

Daarin ligt de grondslag van het feit, dat de Octoberrevolutie een revolutie op internationale, op wereldschaal is.

Hierin is de kern van die diepgaande sympathie gelegen, die de onderdrukte klassen aller landen voor de Octoberrevolutie koesteren, waarin zij de waarborg van hun eigen bevrijding zien.

Men zou een aantal fundamentele vraagstukken kunnen opnoemen, op welker gebied de inwerking van de Octoberrevolutie op de ontwikkeling van de revolutionaire beweging over de gehele wereld plaats heeft.

1) De Octoberrevolutie wordt in de eerste plaats daardoor gekenmerkt, dat zij het front van het wereldimperialisme heeft doorbroken, de imperialistische bourgeoisie in één van de grootste kapitalistische landen heeft omvergeworpen en het socialistische proletariaat aan de macht heeft gebracht.

De klasse van de loonslaven, de klasse van de vervolgdgen, de klasse van de onderdrukten en uitgebuitenen heeft zich *voor het eerst* in de geschiedenis der mensheid verheven tot de positie van *heersende* klasse en door haar voorbeeld de proletariërs van alle landen aangestoken.

Dit betekent, dat de Octoberrevolutie een nieuw tijdperk *heeft geopend*, het tijdperk van de *proletarische* revoluties in de landen van het *imperialisme*.

Zij heeft de productiemiddelen van de landheren en kapitalisten afgenomen, ze tot maatschappelijk eigendom gemaakt en op deze wijze de socialistische eigendom tegenover de burgerlijke eigendom geplaatst. Daarmee ontmaskerde zij de leugen van de kapitalisten, dat de burgerlijke eigendom onaantastbaar, heilig en eeuwigdurend is.

Zij ontrukte de macht aan de bourgeoisie, ontnam de bourgeoisie haar politieke rechten, verbrijzelde het burgerlijke staatsapparaat en legde de macht in handen van de Sovjets. Zij plaatste dus de socialistische macht van de Sovjets, als de *proletarische* democratie tegenover het burgerlijke parlementarisme, als de *kapitalistische* democratie. Lafargue had gelijk, toen hij reeds in het jaar 1887 zeide, dat "alle gewezen kapitalisten" op de dag na de revolutie "van hun kiesrecht zullen worden beroofd", Daarmee heeft de Octoberrevolutie de leugen van de sociaal-democraten ontmaskerd, dat thans een vreedzame overgang naar het socialisme, langs de weg van het burgerlijke parlementarisme, mogelijk is.

Maar de Octoberrevolutie bleef hier niet bij stilstaan en kon dit ook niet. Nadat zij het oude burgerlijke had vernield, zette zij zich aan de opbouw van het nieuwe, het socialistische. Tien jaren Octoberrevolutie zijn tien jaren van opbouw van de partij, de vakverenigingen, de Sovjets, de coöperaties, de culturele organisaties, het transport, de industrie en het Rode Leger. De onbetwistbare successen van het socialisme in de U.S.S.R., aan het front van de opbouw, toonden aanschouwelijk, dat het proletariaat het land met succes, *zonder* bourgeoisie en *tegen* de bourgeoisie *kan* besturen, dat het met succes de industrie *zonder* en *tegen* de bourgeoisie *kan* opbouwen, dat het *zonder* de bourgeoisie en *tegen* de bourgeoisie met succes de gehele volkshuishouding *kan* leiden, dat het met succes, ondanks de kapitalistische omsingeling, het socialisme *kan* opbouwen. De oude "theorie", dat de uitgebuiten het evenmin zonder de uitbuiters kunnen stellen, als het hoofd en de overige delen van het lichaam het zonder de maag kunnen stellen - is niet alleen het eigendom van die bekende Romeinse senator uit de oude geschiedenis, Menenius Agrippa. Deze "theorie" is thans de hoeksteen van de politieke "filosofie" van de sociaal-democratie in het algemeen, en van de sociaal-democratische coalitiepolitiek met de imperialistische bourgeoisie in het bijzonder. Deze "*theorie*", die het karakter verkreeg van een vooroordeel, vormt thans één van die ernstige beletselen op weg naar de revolutionering van het proletariaat der kapitalistische landen. Eén van de belangrijkste resultaten van de Octoberrevolutie is het feit, dat zij deze leugenachtige "theorie" een dodelijke slag heeft toegebracht.

Moeten wij nu nog bewijzen, dat deze en soortgelijke resultaten van de Octoberrevolutie niet zonder diepgaande invloed op de revolutionaire beweging van de arbeidersklasse in de kapitalistische landen konden en kunnen blijven?

Zulke algemeen bekende feiten als de toenemende groei van het communisme in de kapitalistische landen, de groeiende sympathie van de proletariërs van alle landen voor de arbeidersklasse van de U.S.S.R. en tenslotte, de stroom van arbeidersdelegaties naar het Land van de Sovjets, getuigen er ongetwijfeld van, dat het door de Octoberrevolutie uitgestrooide zaad reeds vruchten begint te dragen.

2) De Octoberrevolutie heeft het imperialisme niet alleen in de centra van zijn heerschappij, niet alleen in de "metropolen" aan het wankelen gebracht. Zij heeft ook het achterland van het imperialisme, zijn periferie een slag toegebracht en de heerschappij van het imperialisme in de koloniale en de afhankelijke landen ondermijnd.

Door de landheren en kapitalisten ten val te brengen, heeft de Octoberrevolutie de keten van de nationale en koloniale onderdrukking verbroken en alle onderdrukte volkeren van een uitgestrekte staat, zonder uitzondering, daarvan bevrijd.

Zonder de onderdrukte volkeren te bevrijden, kan het proletariaat zichzelf niet bevrijden. Een karakteristieke trek van de Octoberrevolutie is het feit, dat zij in de U.S.S.R. deze nationale en koloniale revoluties niet onder de vlag van de nationale haat en de botsingen tussen de verschillende nationaliteiten heeft voltrokken, maar onder de vlag van het wederzijds vertrouwen en de broederlijke toenadering van de arbeiders en boeren der verschillende nationaliteiten van de U.S.S.R., niet in naam van het *nationalisme*, maar in naam van het *internationalisme*.

En juist omdat de nationale en de koloniale revoluties zich bij ons onder de leiding van het

proletariaat en onder het vaandel van het internationalisme hebben voltrokken, juist daarom hebben de paria-volkeren, de slaven-volkeren zich voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid tot de positie van volkeren verheven, die *werkelijk* vrij en *werkelijk* gelijk zijn, en die door hun voorbeeld de onderdrukte volkeren van de gehele wereld aansteken.

Dit betekent, dat de Octoberrevolutie een nieuw tijdperk heeft geopend, het tijdperk van de *koloniale revoluties*, die in de *onderdrukte* landen van de wereld, in *bondgenootschap* met het *proletariaat*, *onder de leiding* van het proletariaat worden verwezenlijkt.

Vroeger "nam men gewoonlijk aan", dat de wereld van oudsher in lagere en hogere rassen, in zwarten en blanken was verdeeld, waarvan de eersten onvatbaar waren voor beschaving en gedoemd een voorwerp van uitbuiting te zijn, terwijl de tweeden de enige dragers van de beschaving waren en geroepen de eersten uit te buiten. Thans moet men deze legende als weerlegd en aan de kant gedaan beschouwen. Een van de belangrijkste resultaten van de Octoberrevolutie is het feit, dat zij aan deze legende de genadeslag heeft toegebracht door metterdaad te tonen, dat de bevrijde, niet-Europese volkeren, die in de stroom van de Sovjet-ontwikkeling zijn betrokken, in staat zijn een *werkelijk* vooraanstaande cultuur en een *werkelijk* vooraanstaande beschaving naar voren te brengen, die voor die der Europese volkeren in het minst niet onderdoen.

Vroeger "nam men gewoonlijk aan", dat de enige methode om de onderdrukte volkeren te bevrijden, de methode van het *burgerlijke nationalisme* was, welke tot gevolg had, dat de naties zich van elkaar afscheidden, dat zij uit elkaar gingen en dat de nationale haat tussen de werkende massa's van de verschillende naties toenam. Thans moet men deze legende als weerlegd beschouwen. Eén van de belangrijkste resultaten van de Octoberrevolutie is hierin gelegen, dat zij aan deze legende de genadeslag heeft toegebracht, door metterdaad de mogelijkheid en de doelmatigheid van de *proletarische, internationale* methode van de bevrijding der onderdrukte volkeren als de enig juiste methode te tonen, door metterdaad de mogelijkheid en de doelmatigheid van het *broederlijke verbond* van de arbeiders en boeren van de meest verschillende volkeren, volgens de beginselen van de *vrijwilligheid* en het *internationalisme* te tonen. Het bestaan van de Unie van Socialistische Sovjet-Republieken, die het oorspronkelijke beeld vormt van de toekomstige aaneensluiting van de werkers aller landen in één wereldhuishouding, moet wel als direct bewijs hiervoor dienen.

Het behoeft geen betoog, dat deze en soortgelijke resultaten van de Octoberrevolutie niet zonder ernstige invloed op de revolutionaire beweging in de koloniale en afhankelijke landen konden en kunnen blijven. Feiten als de groei van de revolutionaire beweging der onderdrukte volkeren in China, in Indonesië, Indië enz. en de toenemende sympathie van deze volkeren voor de U.S.S.R. spreken hiervan. zonder een mogelijkheid tot twijfel te laten. Het tijdperk van de ongestoorde uitbuiting en onderdrukking van de koloniën en de afhankelijke landen is *voorbij*.

Het tijdperk van de bevrijdingsrevoluties in de koloniën en afhankelijke landen is aangebroken, het tijdperk van het ontwaken van het *proletariaat* in deze landen, het tijdperk van zijn *hegemonie* in de revolutie.

3) Doordat de Octoberrevolutie het zaad van de revolutie zowel in de centra, als in het achterland van het imperialisme uitstrooide, zijn macht in de "metropolen" verzwakte en zijn heerschappij in de koloniën aan het wankelen bracht, heeft zij de kwestie van het bestaan van het wereldkapitalisme zelf *als een geheel*, aan de orde gesteld.

Indien de elementaire ontwikkeling van het kapitalisme onder de verhoudingen van het imperialisme - met het oog op haar ongelijkmatigheid, op de onvermijdelijkheid van conflicten en militaire botsingen, en tenslotte met het oog op de ongekende imperialistische oorlog - in een proces van "verrotting" en "afsterven" van het kapitalisme overging - dan moesten de Octoberrevolutie en het daarmee verbonden feit, dat een geweldig land uit het wereldsysteem van het kapitalisme wegviel, dit proces wel versnellen en de grondslagen zelf van het wereldimperialisme stap voor stap ondermijnen.

Nog sterker. Terwijl de Octoberrevolutie het imperialisme aan het wankelen bracht, schiep zij, in de vorm van de eerste proletarische dictatuur, een machtige en openlijke *basis* van de revolutionaire wereld beweging, die zij *vroeger nooit* bezat en waarop zij thans kan steunen. Zij schiep dit machtige en openlijke centrum van de revolutionaire wereldbeweging, dat deze vroeger *nooit* bezat en waaromheen zij zich thans kan aaneensluiten en *één revolutionair front van de proletariërs en de onderdrukte volkeren van alle landen tegen het imperialisme* organiseren.

Dat betekent in de eerste plaats, dat de Octoberrevolutie het wereldkapitalisme een dodelijke wond heeft toegebracht, waarvan het zich nooit meer kan herstellen. Juist daarom zal het kapitalisme nooit meer dat "evenwicht" en die "stabiliteit" terugwinnen, die het tot aan de Octoberrevolutie bezat. Het kapitalisme kan zich ten dele stabiliseren, het kan zijn productie rationaliseren het bestuur van het land aan het fascisme in handen geven, tijdelijk de arbeidersklasse terneerdrukken, maar het zal nooit meer die "rust" en dat "vertrouwen", dat "evenwicht" en die "standvastigheid" terugwinnen, waarmee het vroeger praalde; want de crisis van het wereldkapitalisme heeft zulk een trap van ontwikkeling bereikt, dat het vuur van de revolutie nu eens in de centra van het imperialisme, dan weer in de periferie moet oplaaien, waarbij het de kapitalistische lapmiddelen te schande maakt en de val van het kapitalisme van dag tot dag naderbij brengt. Precies als in de bekende fabel: "trek je er hem aan zijn staart uit, dan blijft hij er met zijn neus in steken, trek je er hem aan zijn neus uit, dan blijft hij er met zijn staart in steken".

Dat betekent ten tweede, dat de Octoberrevolutie de kracht en het soortelijk gewicht, de dapperheid en de strijdbereidheid van de onderdrukte klassen van de gehele wereld, tot op een bepaalde hoogte heeft verheven en de heersende klassen heeft gedwongen daarmee, als met een *nieuwe*, ernstige factor rekening te houden. Thans kan men de werkende massa's van de wereld al niet meer als "blind gepeupel" beschouwen, dat in het donker, van perspectief verstoken, rondtast, want voor hen heeft de Octoberrevolutie een vuurtoren opgericht, die hun weg verlicht en hun perspectief geeft. Was er vroeger geen *internationaal* open forum van waaruit men het verlangen en het streven van de onderdrukte klassen zou kunnen demonstreren en vorm geven - thans bestaat er zulk een forum, in de gedaante van de eerste proletarische dictatuur. Er valt zeer zeker niet aan te twijfelen, dat de vernietiging van dit forum voor lange tijd het maatschappelijke politieke leven van de "vooraanstaande" landen zou hullen in het duister van een ontoombare, zwarte reactie. Het valt niet te ontkennen, dat zelfs het eenvoudige feit van het bestaan van de "bolsjewistische staat" reeds de zwarte krachten van de reactie aan banden legt en het de onderdrukte klassen vergemakkelijkt voor hun bevrijding te strijden. Daaruit laat zich ook juist de beestachtige haat verklaren, die de uitbuiters van alle landen de bolsjewiki toedragen. De geschiedenis herhaalt zich, hoewel op een nieuwe grondslag. Zoals vroeger in de periode van de val van het feodalisme het woord "Jacobijn" de aristocraten van alle landen schrik en afkeer inboezemde, zo wekt ook thans, in de periode van de val van het *kapitalisme*, het woord "bolsjewiek" in de burgerlijke landen schrik en afkeer op. En omgekeerd, zoals vroeger Parijs het toevluchtsoord en de school was voor de revolutionaire vertegenwoordigers van de opkomende bourgeoisie, zo is thans Moskou het toevluchtsoord en de school voor de revolutionaire vertegenwoordigers van het opkomende *proletariaat*. De haat tegen de Jacobijnen heeft het feodalisme niet van de ondergang gered. Valt er aan te twijfelen, dat de haat tegen de bolsjewiki het kapitalisme niet van zijn onvermijdelijke ineenstorting zal redden?

Het tijdperk van de "stabiliteit" van het kapitalisme is *voorbij* en het heeft de legende van de onaantastbaarheid van de burgerlijke orde met zich meegevoerd.

Het tijdperk van de ondergang van het kapitalisme is *aangebroken*.

4) De Octoberrevolutie is niet alleen een revolutie op het gebied van de economische en de maatschappelijk- politieke verhoudingen. Zij is tevens een revolutie in de hoofden, in de

ideologie van de arbeidersklasse. De Octoberrevolutie werd geboren en werd sterk onder het vaandel van het Marxisme, van de idee van de dictatuur van het proletariaat, van het Leninisme, dat het Marxisme is van het tijdperk van het imperialisme en de proletarische revoluties. Zij duidt daarom de overwinning van het Marxisme op het reformisme aan, de overwinning van het Leninisme op het sociaal-democratie, de overwinning van de IIIde Internationale op de IIde Internationale.

De Octoberrevolutie heeft een onoverbrugbare kloof geschapen tussen het Marxisme en het sociaal-democratie, tussen de politiek van het Leninisme en die van het sociaal-democratie. Vroeger, *vóór de overwinning van de dictatuur van het proletariaat*, kon de sociaal-democratie onder het vaandel van het Marxisme paraderen, zonder openlijk de idee van de dictatuur van het proletariaat af te wijzen, maar ook zonder er iets, wat het ook zij, voor te doen, om de verwezenlijking van deze idee nader te brengen; want deze houding van de sociaal-democratie schiep generlei bedreiging voor het kapitalisme. Toen, in deze periode, viel de sociaal-democratie formeel geheel of bijna geheel met het Marxisme samen. Thans, *na de overwinning van de dictatuur van het proletariaat*, nu allen met eigen ogen hebben gezien *waarheen* het Marxisme leidt en wat zijn overwinning betekent, kan de sociaal-democratie al niet meer onder het vaandel van het Marxisme paraderen, kan zij niet met de idee van de dictatuur van het proletariaat coquetteren zonder een zeker gevaar voor het kapitalisme op te leveren. De sociaal-democratie, die reeds lang met de geest van het Marxisme had gebroken, bleek genoodzaakt ook van het vaandel van het Marxisme afstand te doen. Zij stelde zich toen openlijk en ondubbelzinnig tegenover het kind van het Marxisme, tegenover de Octoberrevolutie, tegenover de eerste dictatuur van het proletariaat ter wereld. Thans moest zij zich van het Marxisme afkeren, hetgeen zij dan ook werkelijk deed, want men kan zich onder de tegenwoordige verhoudingen geen Marxist noemen zonder openlijk en beslist de eerste proletarische dictatuur ter wereld te ondersteunen. zonder revolutionaire strijd te voeren tegen zijn eigen bourgeoisie, zonder de voorwaarden te scheppen voor de overwinning van de dictatuur van het proletariaat in zijn eigen land. Tussen de sociaal-democratie en het Marxisme ontstond een afgrond. Van nu af aan is het Leninisme, het communisme, de *enige* drager en het enige bolwerk van het Marxisme.

Maar daartoe beperkte de zaak zich niet. Na de grensscheiding tussen de sociaal-democraten en het Marxisme te hebben opgeroepen. ging de Octoberrevolutie verder en wierp haar in het kamp van de rechtstreekse verdedigers van het kapitalisme, *tegen* de eerste proletarische dictatuur van de wereld. Wanneer de heren Adler en Bauer, Wels en Levi, Longuet en Blum het "Sovjet-regime" beschimpen en de parlementaire "democratie" verheerlijken, dan willen zij daarmee zeggen, dat zij strijden en zullen strijden *vóór* het herstel van de kapitalistische verhoudingen in de U.S.S.R., *vóór* het behoud van de kapitalistische slavernij in de "beschaafde" staten. Het huidige sociaaldemocratie is het *ideologische steunpunt* van het kapitalisme. Lenin had duizendmaal gelijk, toen hij zeide, dat de huidige sociaal-democratische politici "echte agenten van de bourgeoisie in de arbeidersbeweging zijn, arbeidersbedienden van de klasse der kapitalisten", dat zij in de "burgeroorlog tussen het proletariaat en de bourgeoisie" onvermijdelijk "aan de kant van de Versaillanen tegen de Communards" zullen staan. *Het is niet mogelijk met het kapitalisme af te rekenen zonder met het sociaal-democratie in de arbeidersbeweging af te rekenen.* Daarom is het tijdperk van het afsterven van het kapitalisme tevens het tijdperk van het afsterven van het sociaal-democratie in de arbeidersbeweging. De grote betekenis van de Octoberrevolutie is o.a. hierin gelegen, dat zij de onvermijdelijke overwinning van het Leninisme op het sociaal-democratie in de arbeidersbeweging van de gehele wereld betekent.

Het tijdperk van de heerschappij van de IIde Internationale en van het sociaal-democratie in de arbeidersbeweging is *geëindigd*.

Het tijdperk van de heerschappij van het Leninisme en van de IIIde Internationale is

begonnen.

“Prawda” Nr.235
6-7 November 1927